

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-11-28
Besvaras senast
2017-12-20

Till socialminister Annika Strandhäll (S)

2017/18:232 Dödfödda barn

Den svenska mödrahälsovården, som infördes i mitten av 1900-talet, har haft stor betydelse för att minska antalet barn som dör före födseln. Att förlora ett barn är varje förälders värsta mardröm.

Riksdagsledamoten Annika Eclund (KD) har nyligen lyft fram den viktiga frågan om ökade kunskaper om dödfödda barn. Frågan är värd att belysas från flera håll och att kompletteras med fler frågor. Varje år föds omkring 400 dödfödda barn i Sverige – fler än i många andra europeiska länder. Antalet barn som dör före födseln har inte minskat under de senaste 25 åren. Dödsorsakerna varierar, och många föräldrar får aldrig någon förklaring till varför deras barn dog. Det är angeläget att mer arbete och resurser ägnas åt det förebyggande arbetet för att minska antalet dödfödslar.

Enligt studier finns det ett samband mellan minskat antal fosterrörelser och barn som dör före födseln. Minskade fosterrörelser som inte uppmärksammas eller hanteras kan leda till allvarliga konsekvenser, i värsta fall till att fostret dör.

För att minska antalet dödfödda barn i Sverige släppte Socialstyrelsen förra året nya rekommendationer om fosterrörelser under graviditeten. Enligt dessa ska en gravid kvinna som känner att fosterrörelserna har blivit färre eller svagare utan avvaktan erbjudas en undersökning av fostret.

Enligt Socialstyrelsen ser dock inte rutiner kring fosterrörelser och utredning likadana ut över landet.

Dessvärre har flera kvinnor vittnat om att de inte blivit tagna på allvar av mödravården, att de som bemötande fått höra att det är ”normalt” att känna minskade fosterrörelser sent i graviditeten, vilket är en myt enligt forskningen och något som även tas upp i läroböcker. Trots detta brister informationen till blivande mödrar. Vi kan inte heller se om informationen från Socialstyrelsen nått alla mödravårdscentraler, barnmorskor och i slutändan den gravida kvinnan. Vissa kvinnor berättar att frågan om fosterrörelser aldrig tagits upp i mötet med mödravården.

Många av de här barnen skulle kunna räddas om mödrarna inte väntade med att söka vård vid minskade fosterrörelser. Vi måste kvalitetssäkra mödravården

och implementera nationella riktlinjer för hur bland annat minskade fosterrörelser ska hanteras. Rätt information och snabba undersökningar skulle varje år kunna rädda många barn till livet.

Samtidigt ser vi stora brister inom hela mödravården och förlossningsvården. De kvinnor som lyckligtvis föder friska barn känner i stället oro över att inte få plats på BB i närområdet, och över att i värsta fall inte hinna fram. Sveriges gravida har rätt att få känna sig trygga under graviditet, förlossning och eftervård.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga socialminister Annika Strandhäll:

1. Vilken konsekvensanalys gör ministern av rutiner och insatser i fråga om dödfödda barn i Sverige?
2. Vad avser ministern att vidta för konkreta åtgärder för att öka förebyggande insatser i fråga om dödfödda barn i Sverige?
3. På vilket sätt kommer ministern att säkerställa att alla kvinnor i hela Sverige behandlas lika vid oro över minskade fosterrörelser?

.....

Jenny Petersson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander